RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 59.149 van 23 april 1996
in de zaak A. 68.588/X-6451.

In zake : de n.v. Pluimveeslachthuis LAPERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. LIETAER,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Pres. Rooseveltplein 1

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 19 april 1996 namens de n.v. Pluimveeslachthuis LAPERE werd ingediend door haar raadsman I. LIETAER, Advocaat te Kortrijk, om, bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid, de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

"De beslissing van 23 maart 1996 van de heer Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, waarbij de aanvraag tot erkenning als slachthuis van gevogelte en als uitsnijderij van vlees van gevogelte van de inrichting van verzoekster, gelegen te 8800 Roeselare, Moorseelsesteenweg 228, wordt geweigerd, waarbij tevens wordt beslist dat deze beslissing in voege treedt 30 kalenderdagen na ontvangst van voornoemd schrijven, en waarbij ten slotte wordt gesteld dat, het verstrijken van deze periode, alle activiteiten die vallen onder het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 30 december 1992 betreffende de erkenning en de inrichtingsvoorwaarden van de slachthuizen en de andere inrichtingen, worden verboden";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 april 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. LIETAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat R. DEPLA die, loco Advocaat M. STUBBE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve handeling, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de voorlopige schorsing, prima facie onbetwistbaar moet zijn; dat dit betekent dat onomstootbaar moet aangetoond worden dat de gewone schorsingsprocedure niet effectief is, omdat zij onherroepelijk te laat zou komen om het aangevoerde nadeel op te vangen; dat derhalve degene die zich op deze uitzonderlijke procedure beroept, zelf zeer prompt en bijdehands moet reageren, op straffe van anders door laks gedrag, zelf de gegrondheid van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan het wankelen te brengen;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat zij de bestreden beslissing van 23 maart 1996 op 25 maart 1996 heeft ontvangen; dat zij vervolgens gewacht heeft tot 19 april 1996 om zich tot de Raad van State te wenden; dat de verzoekende partij deze lange termijn tussen de kennisname van de bestreden beslissing en de rechtsingang aldus poogt te verantwoorden :

> "Verzoekster heeft in het kader van een willig beroep op donderdagnamiddag 11 april 1996 een onderhoud gehad met het I.V.K. te Brussel. Tijdens deze besprekingen heeft verzoekster voor zoveel als nodig nogmaals melding gemaakt van de door haar uitgevoerde werken (met voorlegging van de bewijsstukken). Er werd alsdan afgesproken dat op maandag 14 april 1996 het hoofd van de keurkring samen met aan andere arts van het hoofdbestuur van het I.V.K. een stand van zaken zou opmaken van de reeds gedane werken, en een realistische timing zou afspreken (zoals voor de bestreden beslissing ook toegestaan) voor de realisatie van de nog uit te voeren werken. Op deze vergadering waren, naast de beheerders Willem en Geert Lapere namens verzoekster, voor het I.V.K. de heren Naessens, Swartenbroeckx, Destickere en de raadsman van de minister aanwezig, evenals de heer Van Gorp van het nationaal verbond van pluimveeslachthuizen.

> Op maandag 14 april 1996, tijdens een drie uur durende rondgang in het pluimveeslachthuis, kon er nagenoeg geen enkele opmerking meer gemaakt worden. Nadien echter deelden de heren DESTICKERE en SWARTENBROECKX, na meer dan een kwartier beraad, plots mee dat er geen gunstig advies kon worden gegeven. Na herhaaldelijk aandringen vanwege verzoekster - en waarbij ook alle punten, vermeld op stuk 7 werden overlopen - konden deze vertegenwoordigers van het I.V.K. geen enkel precieze reden van dit standpunt opgeven. Verzoekster voegt een kopie bij haar dossier van de luttele nota's die de heer SWARTENBROECKX alsdan maakte (stuk 77). Op deze samenkomst van maandag ll. was de voornoemde heer VAN GORP eveneens aanwezig.
>
> Het tegensprekelijk verslag, dat ingevolge de afspraak van 11 april ll. moest worden opgesteld, werd niet opgemaakt. Op woensdag 17 april 1996 stelde de heer kabinetschef NAESSENS voor om ter plaatse te komen. Er werd dan een afspraak belegd voor vrijdagvoormiddag 10 uur. Op deze vergadering en tijdens deze rondgang, werd er weerom niet verduidelijkt wat er precies schort aan de slachterij van verzoekster.
>
> Gezien deze besprekingen niet leidden tot een intrekking van de bestreden beslissing, ziet verzoekster zich verplicht om thans tegen de ministeriële beslissing op te komen. O.m. gelet op de omstandigheid dat de bestreden beslissing slechts in voege treedt dertig dagen na ontvangst ervan - weze op woensdag a.s. 24 april 1996 's morgens - en dat de kans reëel was dat de minister de bestreden beslissing zou intrekken, heeft verzoekster terecht niet voordien deze procedure ingeleid";

Overwegende dat deze uitleg niet overtuigt; dat de verzoekende partij, in het licht van de door haar ervaren uiterst dringende noodzakelijkheid, geen enkel risico had mogen nemen en niet het Instituut voor Veterinaire Keuring, maar onmiddellijk de Raad van State had moeten grijpen; dat het gedrag van de verzoekende partij er derhalve op wijst dat zij er zelf niet echt van overtuigd was dat de uitzonderlijke procedure waarop zij zich thans beroept, het door haar aangevoerde nadeel kon opvangen; dat deze vaststelling volstaat om te besluiten dat niet onomstootbaar aangetoond is dat de schorsing van de bestreden beslissing uiterst dringend noodzakelijk is, zodat zij moet worden verworpen,

B E S L U I T :

<u>Enig artikel</u>.

De vordering tot schorsing bij wege van uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april 1900 zesennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad
Mevr. V. WAUTERS, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **A. BEIRLAEN.**